

מסורת הש"ס

(א) ב"ח ק"ו, (ב) גיטין מד',
(ג) [לעיל דר', (ד) נדרים ע"ג,
(ה) [גיטין מד', (ו) [שם מג' א',
(ז) [ג'ל לחופה, (ח) [ג'ל
לחולין, (ט) [כשיצאה מחמת
ידו יעבדן, י' [שמות כ"א,
(כ) [שם, (ל) [אחדע רש"ש,
(מ) [אחר רש"ש, (נ) [דלוק
רש"ש, (ס) [וקדן רש"ש,
(ע) [גי'ק קדש עולה, (פ) [ק
מ"ג

תורה אור השלם

1. במספר שנים אחרי היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: ויקרא כה טו
2. לפי רב השנים תרבה מקנהו ולפי מעט השנים תמעיט מקנהו כי מספר תבואת הוא מלכך לך: ויקרא כה טז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה פתח וכו'
שנה ושנה בעד ליטרא:
(ב) ד"ה ממורה וכו' היזבל
הפ"ד ולח"כ מ"ה יוצאה
עבשיו דאמנה הענכיים:

גליון הש"ס

גמ' שאינה מבוררת עין
מסת דף יא ע"ב חוס' ד"ה
חמר חס"י:

רבינו גרשום

מַסְכֵּת הַיָּבֹוֹל, בִּסּוּף שִׁיבֹוֹל
נָהָ: אֵין תְּלֹחַת
לִיבֹוֹל: שְׂדֵהוּ יֵין תְּלֹחַת
וְעַל מִן: שִׁנֵּים לַמִּכְרִית:
וְעַל מִן: מִכְסֵּר שֶׁן בְּחֹמֹות
יִמְכֹוֹר לָן: כִּלְכֹוֹר שְׂהֹות
בְּרִיתֵהֶם תְּלֹחַת בְּ
(וֹאֵם) וְאֵין יוֹתֵר שְׂכֹוֹת
נִגְלֹוֹת מִכְסֵּר הַרְמֵם שֶׁנֶּה
לִי תְּלֹחַת כְּשֶׁלֹוֹ שְׂהֹה שְׂנֵה
הַשְּׂנֵים שִׁשְׁעֵה הַמִּכְרִית
וְעַל יְרֹבֹוֹל וְכֹפֶה שֶׁנֶּה
לִי הַשְּׂנֵים כֵּן תְּלֹחַת כֵּן
יִכְבֹוֹל לִי תְּלֹחַת לִמְכֹוֹר
וְעַל מִן: שִׁשְׁעֵה הַמִּכְרִית
תְּלֹחַת שְׂנֵים וְאֵין שְׂכֹוֹת
אֵת שֶׁן מְכֹוֹרֵי שְׂהֹה

המבור. בשעת היובל. בזמן שהיוכל נוהג: פחות מחשי שנים.
אכל לאחר שמי שנים אם רוצה לעדוה פודה בעל
כרחו של לוקח ונותן לו לפי מה שמכרה כדמיו (ויקרא ה') ומשכ
אח שני ממכרו שמחשכ כמה שנים שממכרה עד היובל ומתקן
הדמים לפי השנים כגון אם מכרה
קודם היובל עשר שנים נצטר לטירין
ומאם שמכר פירות של כל שנה
ושנה (א') כללילא שחרי פתם ממכרה
אינה אלא עד היובל הלך אם שהמה
יד לוקח ה' שנים ואח"כ נא מוכר
לגאלה מכלה לו לוקח ה' לטירין
לטרל לכל שנה שאלה שך ענה
משכן כשיאם מתחילתו: אינו עולה
מן הפנין. השמי שנים דהא שני
תבואות מכיז שמי שנים הראוין
לתבואה תסה יד לוקח אכל היתה
שנה הלאים לתבואה ונרה ולא ורעה
או הוצירה שהיתה בורה שאפי' נר
על עשה זה אינו אפשרי אנפשה
ועלה לו בזמן שמי השנים: שש
תבואות. אותה ין העומדת על בשעת
קנייה ושמי תבואות בשמי שנים שהמה
ידיו: בכל אינו נוצל לא קמתי.
לדור שחרי אינו נר שחרי: אינו

ויהיה מכורה כל עיקר
והומר יומה מכורה
ומכורה אינו דין שלא
קל והומר דין ה"ג
ודם את בתו כשהיא
רומה מכורה כבר
מכורה אינו דין שלא
מירבנא הכא הררא
היובל שנים תקנה
ליובל ופולגמן
בשנים ולפי מעוט
צמחה לא ימכור ואם
לך רב אינה מכורה
למכורה היא ויוצאה
תר יובל נכילה שני
יובל משלימין ליה שנה
אחילה אמר רב ענן
המוכר עבדו לעובד
וחדא לא הדרי וביני
בבברייתא המוכר עבדו
מדקרי ליה לשני רבו
והיה למעות חורין
ורב

משמע אחר היובל מיד: שנים סקס.
והוא רוצה לפדות: לפי רוב השנים.
והוא מוטע השנים שמכרנה כולם כדי שלא תונה את חצירי.
ממנו כמה שנים: למספר שני הכוחות. שלא תפסה ביד הלוואה
מעותיו: ופרס' ואי אודוני מודכנא. [ו] לאחר שמי שנים ליהדרה
ידי קדוש המהלי לאכולה הלקב קיימיתנה ליה קדא עבדמי
יאמר שזאל אינה מכורה כל עיקר: יא' לחירות. להדמוכ עבדמי
וכן העבור עבדו אפי' לשראל בחתה לאחרי יא' לחירות: דוא' הדרי
מחורין או מהק'ס' להדמוכ שדכו בשנת היובל ענמה או מהק'ס' להדמוכ
מעות ולא ידענו מהי מנייניהו המקה בעל. קדא פשיטא דמק'ס'
אם מעות אנדמי אפי' איכא כי רב לשזאל אינה פייטיו י' או שמיט
או יאילנות דקין קץ לשזאל דלמור אינה מכורה ומעות ממנה הדרי
יק' לוקא בקרקעות ולא משך המעלט'ין דקיימא לן (קידושין טו.) נכסים
ובחוקה ואין כריך משיה לרב דלמור מכורה ויולאה שדה הרב
מיקטו מעלט'י דחוקה דקדקע לא היה חוקה: אלא לא
ימי ודאי כי אמר שזאל בזה אינה מכורה ומעות מחורין:

[illegible]

המזכיר. היתה שנה שדפון וירקון או שביעית אינה עולה 15 מן חבצין. צפ' המקבל (כ"מ דף קו.) מפרש שהשדפון וירקון יהיה נמי כמו כן בכל העולם דאי יו' השדפון צבאגא צבחי לא מן השדפון יו' מן המזון צבאגא ונן דהמזון דומא דשדפון צבאגא

חורבו ב' (כל העולם): **גרה** או
 הובירה עולה לו מן המצין. נגמרה
 מפרס אחרי מנה נרה חיה דמנה
 הוכירה דעולה כ"ש נרה ויהו מני
 למימר לא ו' ק"ו קמני: **התם** א
 הדמא ופובא. פ"י רש"י נמו שמכרה
 שפחותה וילאה נת חורין כסמיני
 נעזרות ויהוה ומוננה דלאמר
 נקדושין (דף י"ז. וס) דלון אדם מוכר
 נמו שפחות אחר שפחות דנפיקא
 נמו נבנגדו נה חיון שנגד נה שמכרה
 נשפחות שוב חיו יבול מוכרה הלכן
 וילאה גמורה היא וליכא למימר ק"ו
 גמ"ל ולי"ג דהא פלוגמא דמנאי היא
 ההם לכן פירש ר"י דלפי"ג למ"ד
 נעלמנה דלדס מוכר נמו שפחות
 אחר שפחות היכא דהניחא סימנים
 מיהא (ומדס דללא מודננא) איכא ק"ו
 (דללא מודננא) מיהו ק"ק גזי מוכר
 דללא נמו אחרי מנאי חיו"ל דלא חיימר
 עוד מיהו י"ס לחלק דלא דמאי לק"ו
 דנמו חיון שפחו לה סימני נעזרות
 ויהו נשעת היובל חין קה"י טוב כל
 כך כמו גזי מוכר כמו שחרי היובל
 יעבור ויהיה כנפחלה ועוד י"ס לפרס
 נמו פפרש"י לפי שפון אדם מוכר נמו
 נשפחות אחר שפחות ואפי"ג דמלגי
 נה מנאי מיהו קיימא לן כר"י דסבינא
 ליה חסא דאקור למכור: **ולא** ידנא
 חיו מיינאו הדקא בב"י. ולי קעא
 שפיעטא דלחק דהמוכר שדיו נשנת
 היובל קאמר שפועל דהמקא
 נבטל ומעות חחרס דלי מעות

ואי אידובנוי מיוזנה תיקום ברשותיה עד בתר יוכל
תבואות וניהדרה מי לא תניא אכלה שנה אחת לפני
אחרת אחר היוכל התם נחית לאכילה הכא לא נחית
שמעית מיניה דמר שמואל תרתי חדא ^א הך ואריך
בוכבים או ^ב בחוצה לארץ יצא לחיות חדא הדרי זבין
ולא ידענא הי מיניה אמר רב יוסף ניהוי אנן מרתניא ^א
^ב בחול יצא לחיות וצריך גט שחרור מרבו שני ש"מ
אלמא לא הדרי זבין וכי קאמר שמואל הכא אינה

שחט תקנה שדה תהא צידך שמי שנים בעל כרחו של מוכר ואם
תקנתו ממכרה ביוקר שהרי עד היובל תהא קנייה לו אם לא
ושמעתי מהנן קרלי דומכרין בין בסמך ליוכל שו' שעבר בין מוס'
כלום שהרי בלחזה שנה עממה לקחה מידו אכל מבורה היא לך שיא
תבנים שפיל יובל שעבר עליה מי לא תנא ורי: לא צילב: שיא
מה תבואות אכל הקונה בעלום היובל לא נחית לחימה: חדא הא.
לעגוד כוכבס קונסין חתו לנדמו ופטרו לחרות משום דלפקיה
וצני: מחדא מהנן תרמי שמעית מיניה דמר שמואל שהמקא בעל והמס'
בעדו לשראף בחמה לרץ: ודא לא דרי וצני. אלא הולקת ממסד
ההומכר אכלי בגת היובל קאמר דהמקא בעל והמס' חחרין
ולוקח וקארו' צילתו שהיו ב' לרב דלמר מבורה היא לה דהר'
צילתו ואע"א דלוקח לא שקל וזי' לא נמי כגון שמכר עמה מטלטלין ו
שאלן להם אחריות קניין עס נכסים שיש להם אחריות בכסף בש
מטלטלין מיקט לשמואל דלמר דנהי מבורה ומחמת תמנה
דרא וצני. והולקת מפסד ויבין דנהיאי חוין דלא דרי

[illegible]

א א מיי סייא מר' שטער
יונג הלכה ט:
ב ב מיי שם הלכה י:
ג ג מיי שם הלכה יא:
ד ד מיי שם הלכה ו:
ה ה מיי שם הלכה יט:
ו ו מיי שם הלכה יא:
ז ז מיי פיד מהלכות עבדים

הכלה א':
 ח ח מ"י פ"ח מהלכות
 שמיטה הכלה יב:
 ט ט מ"י פ"ח מהלכות
 עבדים הכלה [א] ו
 [טו"ש"פ י"ד ס"י רפ"ו ס"פ פ
 פנ]:
 י י מ"י פ"ח מהלכות
 שמיטה הכלה א':

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

(6) עולה לו מן: ב רבי
אלעזר אומר מכרה לו לפני
ראש השנה גילין חסמה
אמאי נקט לפני ריה הא
אמרין לעיל בפ' השג יו
דשחי שנים האמורים בשדה
אחזה מעה לצת וספקין
ליה מהאי קרא דדרשי ר'
אלעזר בגמרא ויש לומר
לרבנן ונקט לפני ריה
ר'אצי דאמרין בעלמא
שלמיס יום לפני ריה
חשובין שנה הכא לא חשיב
שנה אלא בעיני שחי שנים

מלך צהר. הוראש ידן
קסר) אלמא איסורא (ותבת קסר)
איסור מהני מירא מה שעשיר
אסור ומה צריך אריכות לטור
אלא קריקשי ווד בעלמא דלן
הויל ליליסר אינו נאלא דלא
מה אינא עם מה שאינו נאלא
הוא שיעבור בעשה לפי שבא
עבשי שזקנה: ון מלמס דסר
דאמרן כמו בת דלא הדרא וס
שתי שנים עד הויכל וסדאי
בדך בריחא דאיתוי לשמן והא
בבויחא נמח: ון לשן קניא
נמ: ון חקנה רחובי במספר:
הויכל ולשתי שתי: ון בעידיה
בגז שפאד

Tél.FR : 01.80.91.62.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com